

תת"ע 7382/07/18 - מדינת ישראל נגד סואעד עומר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7382-07-18 מדינת ישראל נ' סואעד עומר 10 מרץ 2021

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
בעניין: 1 מדינת ישראל באמצעות עו"ד מלי בנזינו

המאשימה

נגד

1 סואעד עומר באמצעות עו"ד מאדי הייב

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהעדרו, בעבירה של **נהיגה בהיותו שיכור**.

2. מעיון בכתב האישום עולה שביום 20.7.18, סמוך לשעה 3:10, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "סוזוקי", מ.ר. 5726813, בכביש 85, ק"מ 27, ממזרח למערב, בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף נמצא שריכוז האלכוהול, בליטר אחד של אויר נשוף, הוא 403 מ"ג, העולה על הריכוז שנקבע בתקנות.

3. המאשימה עותרת לפסילה שבין 30 חודשים ל-48 חודשים, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות. בהדגישה את חומרת העבירה, ציינה המאשימה שמדיניות הענישה כוללת מאסר על תנאי, ארוך ומרתיע, פסילה, שלא תפחת מ-24 חודשים, ורכיבי ענישה נוספים. הנאשם נוהג משנת 2004, ולחובתו 12 הרשעות קודמות, בהן תאונת דרכים, משנת 2012, שכללה עבירה של אי עצירה לאחר גרימת תאונה, קרי, פגע וברח, בגין נדון, בין היתר, למאסר בפועל, בן 16 חודשים, ופסילה בת 4 שנים.

מנגד ציין הסנגור שהנאשם כופר בעובדות כתב האישום, אב לשני ילדים, מפרנס יחיד, והרישיון מקור פרנסתו. עוד טען הסנגור לכשל בייצוג על ידי סנגורו הקודם של הנאשם, וציין שמטעם זה הנאשם לא התייצב לדיון שהיה קבוע בעניינו, ויש להתחשב בכך.

4. נהיגה בשכרות היא מהעבירות החמורות ביותר שבפקודת התעבורה, שהמחוקק אף ראה להורות בצידה על עונש פסילת מינימום בת שנתיים (סעיף 39א לפקודת התעבורה התשכ"א-1961). הפסיקה עמדה על כך ששכרות משפיעה באופן קיצוני על הנהיגה, מערפלת את חושי של הנהג, משפיעה לרעה על יכולת קבלת ההחלטות ועל מהירות התגובה.

ברע"פ 3638/12 **ווקנין נ' מדינת ישראל**, (מיום 6.6.12), ציין בית המשפט שנהיגה בשכרות היא בבחינת "**מכונת מוות נעה**", ההחמרה היא גישת המחוקק, וסטייה ממנה היא החריג.

מדיניות הענישה

פסילת מינימום בעבירה של נהיגה בשכרות

5. סעיף 39 א' לפקודת התעבורה התשכ"א-1961, מטיל עונש של פסילת מינימום לתקופה שלא תפחת משנתיים על נהיגה בשכרות בנוסף לכל עונש אחר. בית המשפט רשאי, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

6. בית המשפט העליון עמד על אותן "נסיבות מיוחדות", בגין ניתן להפחית מפסילת המינימום הקבועה בחוק, וציין שסמכות זו שמורה למקרים חריגים ביותר (ראה **רע"פ 5613-09 אסרף נ' מדינת ישראל** (4.7.09)). צוין שעל בית המשפט להפעילה במשורה, נוכח הצורך במדיניות ענישה מחמירה בנהיגה בשכרות וחזקת ההרתעה בקרב הנהגים (ראה **רע"פ 7507-08 מדינת ישראל נ' עוזיאל** (22.9.08)).

7. **ברע"פ 3343/04 יעקב נפתזי נ' מדינת ישראל** (16.5.04), בנהיגה בשכרות, כשריכוז האלכוהול שנמדד בליטר אויר נשוף עמד על 585 מיקרוגרם, אומץ גזר הדין בו נדון המבקש לפסילת מינימום, בת שנתיים, מאסר מותנה בן 3 חודשים, למשך שנתיים, פסילה על תנאי, בת 4 חודשים, וקנס בסך 1,000 ₪. טענות בדבר כמות אלכוהול נמוכה, נהג ותיק, מעידה חד פעמית, והזדקקות לרישיון לצורכי עבודה, עקב אבטלה, נדחו, ולא התקבלו כ"נסיבות מיוחדות" שיש בהן להצדיק הפחתה מפסילת המינימום. בית המשפט העליון אימץ החלטה זו בציינו שנהיגה בשכרות מהווה את אחד הגורמים המרכזיים לתאונות דרכים, שהפכו ל"מכת מדינה", ועל כן מדיניות הענישה מחייבת אמת מידה מחמירה.

8. **בעפ"ת 54017-03-11 מדינת ישראל נ' גוריבסקי** (30.5.11) - ציין כב' השופט א' כהן שטענות בדבר אורח חיים נורמטיבי, היעדר עבר פלילי, מצב כלכלי קשה, הודאה בביצוע העבירה, וריכוז אלכוהול נמוך, במידה הקרובה לכמות המינימום, אינן מהוות "נסיבות מיוחדות" המצדיקות סטיה מעונש הפסילה המינימאלי בחוק של שנתיים בפועל. במקרה שם דובר במשיב, צעיר, המנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא עבר פלילי, שכמות האלכוהול שנמדדה בדמו הייתה קרובה לכמות המינימום. בית המשפט המחוזי ביטל את עונש השל"צ שקבע בית משפט קמא והעמיד את הפסילה על שנתיים ימים.

9. **בעפת (ב"ש) 25588-05-13 דניס דובקוב נ' מדינת ישראל** (17.6.13) ציין בית המשפט לעניין מתחם הענישה בעבירה של נהיגה בשכרות:

"מתחם העונש ההולם לעבירות שכרות מתחיל מטבע הדברים ברף של 24 חודשי פסילה, נוכח היות זה עונש המינימום על פי הפקודה. המתחם נע בין 24 - 36 חודשים לעבירת שכרות בודדת כאשר היסוד העיקרי בקביעת המתחם, הוא כמות האלכוהול. מדובר בכמות אלכוהול גבוהה באופן יוצא דופן. גם עונש של מאסר, אינו חריגה מהמתחם. מתחם עונש המאסר בגין עבירה של נהיגה בשכרות נע בין עונש של מאסר על תנאי, ולעיתים אף ללא מאסר מותנה, לבין עונשי מאסר חמורים של שנה ויותר."

10. **בתתע (י-ם) 266-05-12 מדינת ישראל נ' שאול בן חמו** (28.5.13) - הנאשם הודה והורשע בנהיגה בשכרות, בריכוז של 355 מ"ג, ונדון לפסילה בת 24 חודשים, בניכוי פסילה מנהלית, בת חודש, וקנס בסך 1,200 ₪. הנאשם נוהג משנת 1988 ולחובתו 25 הרשעות תעבורה קודמות, ללא עבירה דומה. בית המשפט ציין שנאשם שמודה בהזדמנות הראשונה בנהיגה בשכרות, רמת שכרותו בינונית וזו לו העבירה הראשונה מסוגה והוא אדם נורמטיבי, דינו פסילת מינימום בת שנתיים ימים. צוין שלא הוכחו "נסיבות מיוחדות" של הנאשם, שמצדיקות חריגה מעונש המינימום.

11. **בתת"ע 1219-04-09 מדינת ישראל נ' עלי** (30.11.10) - הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות, כשבבדיקת נשיפה נמצאו 380 מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף. הנאשם נוהג משנת 2006, ולחובתו 2 הרשעות, האחת נהיגה ברכב בהיותו נהג חדש והסיע ברכב מעל 3 נוסעים ללא מלווה כחוק, והשניה של נהיגה במהירות מופרזת. על הנאשם נגזרו 24 חודשי פסילה, בניכוי חודש פסילה מנהלית, מאסר מותנה, בן 4 חודשים, פסילה מותנית בת 3 חודשים, וקנס בסך 1,500 ₪. המאסר המותנה לא הוטל על עבירת הנהיגה בשכרות, היות ששעור האלכוהול שנמדד לא חרג באופן משמעותי מהכמות המותרת בחוק.

12. עולה מהאמור שמתחם הענישה, בעבירה של נהיגה בשכרות, נע בין עונש מאסר על תנאי, ולעיתים ללא מאסר מותנה, לעונשי מאסר חמורים של שנה ויותר, לצד רכיבי ענישה נוספים. עונש הפסילה מתחיל ברף של 24 חודשי פסילה, נוכח היותו עונש מינימום, על פי הפקודה. המתחם נע בין 24-36 חודשים לעבירת שכרות בודדת, כשהשיקול העיקרי בקביעת המתחם הוא כמות האלכוהול. כשמדובר בכמות אלכוהול גבוהה עונש של מאסר אינו חורג מהמתחם.

העונש ההולם במקרה שלפני

13. בענייננו, הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות, כשריכוז אלכוהול שנמדד הוא 403 מיקרוגרם. הנאשם ביצע עבירה שרף חומרתה גבוה במיוחד, בשל פוטנציאל הפגיעה הטמון בה לשלום הציבור ולביטחון. נהג המכניס עצמו למצב של נהיגה בשכרות פוגע במיומנויות הנהיגה הנדרשות ממנו - תשומת לב, ריכוז, תגובה מהירה - ובכך מסכן את שלומם של אחרים.

14. לעניין עברו התעבורתי, הנאשם נוהג משנת 2004 ולחובתו 19 הרשעות קודמות, האחרונה מיום 18.6.20, בגין שימוש בטלפון, בנהיגה, ללא דיבורית. לחובתו הרשעות נוספות, נהג המסיע נוסע לא חגור (משנת 2019), שימוש בטלפון (2018), מהירות (2018), אי ציות לתמרור (2017), תאונת דרכים, בה הורשע בעבירות של אי עצירה לאחר גרימת תאונה עם נפגע, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון רכב והתנהגות הגורמת נזק, מיום 5.11.12, ונדון למאסר בן 16 חודשים, מאסר על תנאי, בן שנה, לשלוש שנים, ופסילה ל-4 שנים. לחובתו מגוון עבירות נוספות.

15. לאחר ששקלתי את מכלול הטיעונים ועיינתי בפסיקה, אני בדעה שבנסיבות שלפני יש להשית על הנאשם את פסילת המינימום הקבועה בחוק, לצד רכיבי ענישה נוספים, כפי שאפרט מטה.

בית המשפט העליון שב וציין את הצורך בביעור התופעה המסוכנת של נהיגה בשכרות, באמצעות ענישה ממשית ומרתיעה, בהדגישו שסטייה מעונש הפסילה המינימלי שנקבע בחוק, תעשה במקרים חריגים בלבד. המקרה שלפני אינו

נופל בגדר אותן "נסיבות מיוחדות", ואינו "מקרה חריג" המצדיק הפחתה מהעונש המינימלי בחוק.

16. הנאשם, נהג ברכב, בהיותו שיכור, כשריכוז האלכוהול שנמדד, בליטר אחד של אויר נשוף, הוא 403 מיקרוגרם. יצוין שהנאשם, בהליך שלפני, לא התייצב לדיון אליו הוזמן, והורשע בהעדור. טענות סנגורו הנוכחי של הנאשם בדבר התנהלות רשלנית של סנגורו הקודם של הנאשם, שגרמו לאי התייצבות הנאשם לדיון, נדחו בהחלטתו, מיום 21.9.20.

אמנם במקרה שלפני אין לחובת הנאשם עבירה דומה בעברו, והנאשם, נטען, זקוק לרישיונו לפרנסתו, אולם טעמים אלה לא התקבלו בפסיקה כמצדיקים הפחתה מפסילת המינימום הקבועה בחוק.

יצוין שבנסיבות בהן רישיון הנהיגה משמש נהג לפרנסתו, כטענת סנגורו, הרי שעל הנהג להיזהר שבעתיים לבל יעבור עבירה כלשהי ברכב.

17. בהינתן האמור, על הנאשם תושת פסילת המינימום הקבועה בחוק של שנתיים ימים. לצד ענישה זו, יושתו על הנאשם קנס, ועונשים הצופים פני עתיד, מאסר מותנה, ופסילה מותנית, שיהא בהם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירה דומה בעתיד.

18. על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בשכרות, נהיגה בשכרות (סרוב), ונהיגה תחת השפעת אלכוהול או נהיגה תחת השפעת סמים.

2. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 24 חודשים. הנאשם יפקיד את

רישיונו לא יאוחר מיום 1.5.21.

לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

3. פסילה למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. תשלום קנס בסך 1,200 ₪. הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשפ"א, 10 מרץ 2021, במעמד הצדדים.